

„To já taky, Anno, já taky. A teď jdeme najít tvou sestru.“

Když kráčeli zpátky k hradu, Hans si začal v duchu načrtávat rozhovor s Elsou. Pokud měl předtím nervy z toho, že má Annu požádat o ruku, představa, že teď bude prosit Elsu o svolení ke sňatku s její sestrou, byla naprosto děsivá. Bude muset vytáhnout z rukávu všechna esa, aby měl alespoň malou šanci udělat na ni patřičný dojem. Ze všeho nejdřív se bude muset postarat o to, aby to vypadalo, jako že je do královniny mladší sestry zamilovaný až po uši. Potřeboval se jí zalíbit jen do té doby, než mu povolí oženit se s Annou. A když ho pak přestane mít ráda? Když nenajde snadný způsob, jak ji svrhnout? No, improvizace mu šla vždycky dobře. Možná bude muset trochu změnit plán. Možná se bude muset zbavit Elsy úplně. Ale to nebude tak těžké. Na královských zámcích se dějí různé podivnosti. Nikdo nemůže vědět, kdy se stane nějaký nešťastný úraz...

Zarazil se. Tohle bude řešit, až když to bude potřeba. Teď se jen musel vynasnažit, aby udělal dojem toho nejšarmantnějšího prince pod sluncem.

Hans neměl na své promyšlení příliš mnoho času. Anna pospíchala k hradu tak rychle, že jí sotva stačil. Když vstoupili do tanečního sálu, překvapilo ho, že se tu stále ještě tančilo. S Annou mu čas ubíhal nezvykle rychle, a tak si myslel, že takhle pozdě už bude po zábavě. Ale taneční parket byl stále nacpaný k prasknutí. Kapela pořád vyhrávala a z královské kuchyně stále nosili další a další jídlo a pití.

Ruku v ruce s Annou se proplétal davem hostů. „Jejda!“ vyhrkla Anna, když vrazila loktem do nějakého mladíka. „Pardon,“

utrousila, když prosvištěla kolem číšníka tak rychle, že mu málem vyrazila z ruky ták s jednohubkami. „Promiňte!“ zavolala přes rameno, když nechtěně přišlápla jedné ženě dlouhou sukni a trochu ji natrhla. Než se probojovali k Else, měl Hans pocit, jako by prošel náročnou bitvou.

Anna si stoupla vedle něj a zhluboka oddychovala. Hleděla na svou starší sestru, která byla – na rozdíl od ní – zcela klidná. Vypadalo to, jako by se od zahájení plesu ani nepohnula. Její šaty byly stále dokonale vyžehlené a z účesu jí nevyklouzl ani jeden vlásek. Hans se ohlédl na Annu a musel se pousmát. Ta byla naopak celá rozčuchaná a spodní lem šatů měla urousaný. Ale toho by si těžko někdo všiml. Každý viděl jen rozzářený úsměv na její tváři.

Doufejme, že si i Elsa všimne, jak je šťastná, pomyslel si Hans, když si královna bedlivě měřila sestru. Pak pohlédla na Hanse a tázavě zdvihla obočí. Hans polkl.

Anna rychle udělala pukrle. „Els! Teda... královno!“ opravila se honem. „Ehm, dovol mi, abych ti představila prince Hanse ze Sedmi ostrovů.“

Hans se hluboce poklonil. Pak se napřímil a nasadil naprosto okouzující úsměv. „Vaše Výsosti,“ pravil uctivě.

Pokud si myslel, že mu Elsa jeho úsměv oplatí, šeredně se mýlil.

Jen mlčky přikývla a lehce kývla hlavou. No dobře, šarm a osobní kouzlo asi nebude na Elsu ta nejlepší taktika. Hans si vzpomněl na radu otce, kterou mu uštědřil po obzvlášť nezdařeném výběru zpožděných daní. Pokud se chceš někomu zalíbit, musíš ze sebe udělat zrcadlo. Lidé milují svůj vlastní odraz. Rozhodl se napodobit kamarádkou náladu, jíž byl před pár hodinami svědkem mezi dvěma sestrami.